

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19715/2024
12.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., ..., чији је пуномоћник Милош Сенић, адвокат из ..., против туженог АД „Електромрежа Србије“ Београд, чији је пуномоћник Катарина Ћосић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате накнаде, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3274/2023 од 22.05.2024. године, у седници одржаној 12.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3274/2023 од 22.05.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против првог пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3274/2023 од 22.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 10834/20 од 17.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди постојање права стварне службености на послужном добру које је у својини тужиоца, катастарској парцели ... уписана у ЛН ... КО ... у корист тужене, као власника повласног добра, као неоснован. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде за успостављену законску стварну службеност преласка далековода јачине 400 kV, бр. 460 ТС Ниш 2 – ТС Лесковац 2, који је у власништву тужене на кат. парцели ... уписана у ЛН ... КО ..., која је у власништву тужиоца, у површини од 1155м² у мерама и границама ближе означеним у том ставу изреке, исплати износ од 20.357,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења 17.05.2023. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 73.054,00 динара са законском затезном каматом у случају доцње од дана извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Гж 3274/2023 од 22.05.2024. године одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Лесковцу П 10834/20 од 17.05.2023. године у ставу другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је потврђена првостепена пресуда у ставу трећем изреке, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23-други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је накнада за конституисану законску стварну службеност проласка кабла електричне енергије ваздушним путем изнад катастарске парцеле у власништву тужиоца, на основу одредбе члана 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа. Одлука о обавези тужене да тужиоцу исплати предметну накнаду донета је у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године, а оцена приговора застарелости зависи од утврђења чињенице стављања у функцију одговарајуће електромереже у сваком конкретном случају, па с тим у вези није потребно уједначавање судске праксе.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије туженог применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења постојања службености и накнаде тужилац је поднео 02.12.2020. године, а вредност предмета побијаног дела је 20.357,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе,

слиди да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић